

Interesuje mnie „dobrowolna ślepotą” oskarżonych, którzy kryją swoją twarz za rękami, papierami czy aktami. Staje się tu widoczny związek z ich ślepotą jako sprawców, z ich odmową widzenia, myślenia, rozumienia. Zakrycie obrazu przez aktówkę wskazuje na rosnący zanik pamięci, na powoli postępującą indywidualną i kolektywną amnezję. Poprzez to, że obserwator sam musi podnieść zakrycie obrazu w celu zapoznania się z nim, udaje się częściowo na stronę sprawcy, częściowo ofiary.

Ober-Maidan był kryptonimem dla Treblinka. Ofiary musiały wykupić bilety do tego dworca docelowego – pogłoski o piekle Treblinka szybko rozeszły się po całej Polsce. Praca jest częścią składową serii obrazów Katarakta (w medycynie: zaćma, zmętnienie soczewki oka).

Zdjęcie pokazuje rozpoczęcie procesu sądowego w sprawie Treblinka przed Sądem Krajowym w Düsseldorfie w dniu 12.10.1964 roku (źródło: picture-alliance, zdjęcie-nr 47105408). Na ławie oskarżonych od lewej strony (w nawiasach wyroki z dnia 3.9.1965 r.): Kurt Hubert Franz (kara dożywotniego więzienia), Otto Stadie (7 lat), Heinrich Matthes (kara dożywotniego więzienia), Willi Mentz (kara dożywotniego więzienia), August Miete (kara dożywotniego więzienia), Franz Suchomel (6 lat) i Gustav Münzberger (12 lat).

Ober-Maidan
zdjęcie historyczne, 1964
2013
aktówka
30 x 40 cm

I'm interested in the "voluntary blindness" of defendants who hide their faces behind their hands, papers, or folders. There are links here to their blindness as perpetrators, their refusal to see, think, and understand. Covering the picture with a briefcase refers to the increasing disappearance of memory, to a creeping individual and collective amnesia. Because the beholder needs to lift the cover in order to gain knowledge, s/he moves partly to the level of the perpetrator, and partly to that of the victim. Questions of identity are raised.

Ober-Maidan was the code name for Treblinka. The victims had to buy tickets for this train station – rumours about the hell of Treblinka had quickly spread all over Poland. The work is a part of the series *Katarakt* (cataract – clouding of the eye lens).

The photograph shows the opening of the first Treblinka trial at Düsseldorf district court on 12 October 1964 (photo credit: picture-alliance, Bild-Nr. 47105408). In the dock from left (the verdicts passed on 3 November 1965 in parentheses): Kurt Hubert Franz (life sentence), Otto Stadie (7 years), Heinrich Matthes (life sentence), Willi Mentz (life sentence), August Miete (life sentence), Franz Suchomel (6 years), and Gustav Münzberger (12 years).

Ober-Maidan
historic photograph, 1964
2013
folder
30 x 40 cm

Mich interessiert die „freiwillige Blindheit“ der Angeklagten, die ihr Angesicht hinter Händen, Papieren oder Akten verbergen. Hier ergeben sich Zusammenhänge zu ihrer Blindheit als Täter, zu ihrer Weigerung zu Sehen, zu Denken, zu Verstehen. Die Bildabdeckung durch die Aktenmappe verweist auf das zunehmende Entschwinden der Erinnerung, auf schleichende individuelle wie kollektive Amnesie. Indem der Betrachter die Bildabdeckung zwecks Erkenntnisgewinns selbst anheben muss, begibt er sich teils auf die Täter, teils auf die Opferebene. Es entstehen Fragen nach Identität.

Ober-Maidan war der Tarnname für Treblinka. Die Opfer mussten Karten für diesen Zielbahnhof lösen – Gerüchte über die Hölle von Treblinka hatten sich schnell in ganz Polen verbreitet. Die Arbeit gehört in die Bildserie *Katarakt* (medizinisch: Grauer Star, Trübung der Augenlinse).

Das Foto zeigt die Eröffnung des ersten Treblinka-Prozesses vor dem Landgericht Düsseldorf am 12.10.1964 (Quelle: picture-alliance, Bild-Nr. 47105408). Auf der Anklagebank von links (in Klammern Urteile vom 3.9.1965): Kurt Hubert Franz (lebenslang), Otto Stadie (7 Jahre), Heinrich Matthes (lebenslang), Willi Mentz (lebenslang), August Miete (lebenslang), Franz Suchomel (6 Jahre) und Gustav Münzberger (12 Jahre).

Ober-Maidan
Historisches Foto, 1964
2013
Aktenmappe
30 x 40 cm